

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 70

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

 52. évfolyam
 2009. március 14.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- A Bizottság 196/2009/EK rendelete (2009. március 13.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 1
- A Bizottság 197/2009/EK rendelete (2009. március 13.) a gabonaágazatban a 2009. március 16-tól alkalmazandó behozatali vámok megállapításáról 3
- ★ A Bizottság 198/2009/EK rendelete (2009. március 10.) egyes áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról 6
- ★ A Bizottság 199/2009/EK rendelete (2009. március 13.) a 2160/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletről eltérve a brojlercsirke- és pulykaállományokból származó, kis mennyiségű friss hússal való közvetlen ellátásra vonatkozó átmeneti intézkedés megállapításáról ⁽¹⁾ 9

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/12/EK irányelve (2009. március 11.) a repülőtéri díjakról ⁽¹⁾ 11

1

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

- ★ A Bizottság 2009/19/EK irányelve (2009. március 12.) a gépjárművek által előidézett rádió-zavarokról (elektromágneses összeférhetőségről) szóló 72/245/EGK tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása céljából történő módosításáról ⁽¹⁾ 17
-

Helyesbítések

- Helyesbítés a 2535/2001/EK rendelettel megnyitott egyes vámkontingensek keretében 2008 novemberében benyújtott, egyes baromfihús-ágazati termékekre vonatkozó behozataliengedély-kérelmek elfogadhatósága mértékének meghatározásáról szóló, 2008. december 9-i 1224/2008/EK bizottsági rendelethez (HL L 331., 2008.12.10.) 19

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 196/2009/EK RENDELETE

(2009. március 13.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. március 14-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. március 13-án.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	IL	148,7
	JO	78,3
	MA	49,2
	TN	134,4
	TR	98,6
	ZZ	101,8
0707 00 05	EG	139,2
	JO	158,4
	MA	74,1
	MK	139,3
	TR	147,4
	ZZ	131,7
0709 90 70	JO	249,0
	MA	57,3
	TR	93,1
	ZZ	133,1
0709 90 80	EG	88,5
	ZZ	88,5
0805 10 20	EG	41,8
	IL	56,0
	MA	49,9
	TN	51,3
	TR	66,0
	ZZ	53,0
0805 50 10	EG	51,3
	MA	61,0
	TR	50,0
	ZZ	54,1
0808 10 80	AR	101,3
	BR	83,0
	CA	95,8
	CL	87,9
	CN	84,7
	MK	22,7
	US	113,5
	UY	68,9
	ZZ	82,2
0808 20 50	AR	78,2
	CL	109,6
	CN	45,2
	US	104,6
	ZA	91,8
	ZZ	85,9

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 197/2009/EK RENDELETE**(2009. március 13.)****a gabonaágazatban a 2009. március 16-tól alkalmazandó behozatali vámok megállapításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel az 1766/92/EGK tanácsi rendelet alkalmazásának szabályairól (importvámok a gabonaágazatban) szóló, 1996. június 28-i 1249/96/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 2. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az 1001 10 00, az 1001 90 91, az ex 1001 90 99 (kiváló minőségű közönséges búza), az 1002, az ex 1005 (a hibrid vetőmag kivételével), valamint – a vetésre szánt hibridek kivételével – ex 1007 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó behozatali vámnak meg kell egyeznie az e termékek behozatalára érvényes, 55 %-kal megnövelt, majd a szállítmányra alkalmazandó CIF-importárral csökkentett intervenció árral. E vám azonban nem haladhatja meg a közös vámtarifá szerinti vámtételt.

- (2) Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az (1) bekezdésben említett behozatali vám kiszámítása céljából az abban a bekezdésben említett termékekre rendszeres időközönként reprezentatív CIF-importárt kell megállapítani.
- (3) Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében az 1001 10 00, az 1001 90 91, az ex 1001 90 99 (kiváló minőségű közönséges búza), az 1002 00, az 1005 10 90, az 1005 90 00 és az 1007 00 90 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó importvám kiszámításához az ugyanezen rendelet 4. cikkében leírt módszerrel meghatározott napi reprezentatív CIF-importárt kell alkalmazni.
- (4) Helyénvaló rögzíteni a behozatali vámokat a 2009. március 16-tól az új behozatali vám hatálybalépése napjáig tartó időszakra,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A gabonaágazatban 2009. március 16-tól alkalmazandó, az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdésében említett behozatali vámokat e rendelet I. melléklete határozza meg a II. mellékletben ismertetett adatok alapján.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. március 16-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. március 13-án.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 161., 1996.6.29., 125. o.

I. MELLÉKLET

Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdésében említett termékek 2009. március 16-tól alkalmazandó behozatali vámjai

KN-kódszám	Áru megnevezése	Behozatali vám ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	DURUMBÚZA, kiváló minőségű	0,00
	közepes minőségű	0,00
	gyenge minőségű	0,00
1001 90 91	KÖZÖNSÉGES BÚZA, vetőmag	0,00
ex 1001 90 99	KÖZÖNSÉGES BÚZA, kiváló minőségű, a vetőmag kivételével	0,00
1002 00 00	ROZS	23,29
1005 10 90	KUKORICA, vetőmag, a hibrid kivételével	15,89
1005 90 00	KUKORICA, a vetőmag kivételével ⁽²⁾	15,89
1007 00 90	CIROKMAG, a vetésre szánt hibrid kivételével	23,29

⁽¹⁾ A Közösségbe az Atlanti-óceánon vagy a Szuezi-csatornán keresztül érkező árukra az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében az importőr a következő vámcsökkentésben részesülhet:

- 3 EUR/t, ha a kirakodási kikötő a Földközi-tengeren van,
- 2 EUR/t, ha a kirakodási kikötő Dániában, Észtországban, Írországban, Lettországban, Litvániában, Lengyelországban, Finnországban, Svédországban, az Egyesült Királyságban vagy az Ibériai-félsziget atlanti-óceáni partján van.

⁽²⁾ Az importőr 24 EUR/t átalány-vámcsökkentésben részesülhet, amennyiben az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (5) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek.

II. MELLÉKLET

Az I. mellékletben rögzített vámok kiszámításánál figyelembe vett adatok

27.2.2009-12.3.2009

1. Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett referencia-időszakra vonatkozó átlagértékek:

(EUR/t)

	Közönséges búza ⁽¹⁾	Kukorica	Durumbúza, kiváló minőségű	Durumbúza, közepes minőségű ⁽²⁾	Durumbúza, gyenge minőségű ⁽³⁾	Árpa
Tőzsde	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Tőzsdei jegyzés	190,27	113,05	—	—	—	—
FOB-ár, USA	—	—	214,03	204,03	184,03	119,71
Öböl-beli árnövelés	59,81	14,06	—	—	—	—
Nagy-tavaki árnövelés	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ 14 EUR/t árnövelés együtt (az 1249/96/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése).⁽²⁾ 10 EUR/t árcsökkentés (az 1249/96/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése).⁽³⁾ 30 EUR/t árcsökkentés (az 1249/96/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése).

2. Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett referencia-időszakra vonatkozó átlagértékek:

Szállítási költség: Mexikói-öböl–Rotterdam 17,60 EUR/t

Szállítási költség: Nagy-tavak–Rotterdam 17,90 EUR/t

A BIZOTTSÁG 198/2009/EK RENDELETE**(2009. március 10.)****egyes áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

mivel:

- (1) A 2658/87/EGK rendelet mellékletét képező Kombinált Nomenklatúra egységes alkalmazása érdekében intézkedéseket szükséges elfogadni az e rendelet mellékletében meghatározott áruk besorolásáról.
- (2) A 2658/87/EGK rendelet meghatározza a Kombinált Nomenklatúra értelmezésére irányadó általános szabályokat. Ezeket a szabályokat kell alkalmazni bármely más olyan nomenklatúrára vonatkozóan is, amely részben vagy egészben a Kombinált Nomenklatúrán alapul vagy azt bármilyen további albontással kiegészíti, és amelyet az árukereskedelemhez kapcsolódó tarifális és más intézkedések alkalmazása céljából valamely más közösségi rendelkezés hoz létre.
- (3) Az említett általános szabályok értelmében a mellékletben szereplő táblázat 1. oszlopában leírt árukat a 3. oszlopban feltüntetett indokok alapján a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

(4) Indokolt úgy rendelkezni, hogy a tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú, az áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolására vonatkozó kötelező érvényű tarifális felvilágosítást a jogosult – a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználhatja.

(5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Vámkódex Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A Kombinált Nomenklatúrában a melléklet táblázatának 1. oszlopában leírt árukat a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

2. cikk

A tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú kötelező érvényű tarifális felvilágosítás – a 2913/92/EGK rendelet 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználható.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. március 10-én.

a Bizottság részéről

László KOVÁCS

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

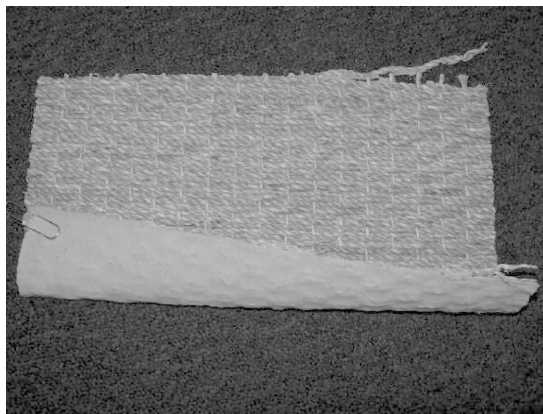
⁽²⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

MELLÉKLET

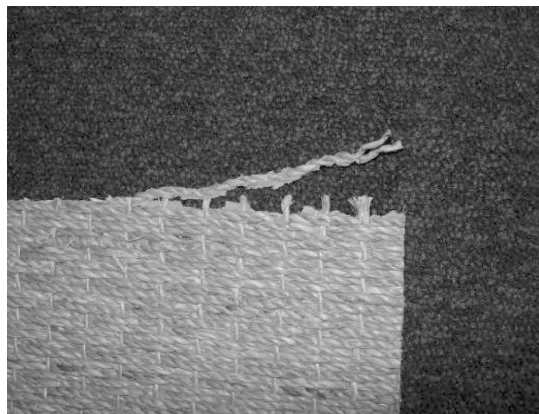
Árumegevezés	Besorolás (KN-kód)	Indokolás
(1)	(2)	(3)
<p>Körülbelül 4 m × 30 m méretű, növényi szálból (tengeri fűből, „sea-grass”) szőtt árucikk.</p> <p>A vetülékfonal két, olyan növényi anyagból (tengeri fűből) készült szál összesodrásával készül, amellyel elsősorban párnát szoktak bélelni.</p> <p>A láncfonal egyetlen sodort szálból áll, amely növényi eredetű természetes textilrost (tengerifű-rost) sodrásával készül (a szál finomsága több mint 20 000 decitex).</p> <p>Az árucikk habosítottgumi alátéttel van ellátva. (tengeri fű padlóborító)</p> <p>(Lásd a 648A. és 648B. fényképet. A képeken az árucikknek egy kivágott darabja látható.)*</p>	4601 94 10	<p>A besorolást a Kombinált Nomenklátúra értelmezésére vonatkozó általános szabályok 1., 3. b) és 6. pontja, a 46. árucsoporthoz tartozó Megjegyzések 1. pontja, az 57. árucsoporthoz tartozó Megjegyzések 1. pontja, a XI. áruosztályhoz tartozó Megjegyzések 3. A) e) pontja, valamint a 4601, a 4601 94 és a 4601 94 19 KN-kód szövege határozza meg.</p> <p>Az árucikk három különböző anyagból áll:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. A két összesodort növényi eredetű szál (vetülékfonal) az 1404 vtsz. alá tartozó, elsősorban párnabélelésre használatos növényi eredetű anyagból készül (lásd az 1404 vámtarifaszámhoz tartozó Harmonizált Rendszer Magyarázat (HRM) (D) rész első bekezdését és harmadik bekezdésének 4) pontját, amely tengerifüvet („eel-grass”), vagyis egyfajta tengeri füvet említ). A növényi eredetű anyagok feldolgozásával egyfajta kötél készül, a növényi anyag összezúzása nélkül, csupán sodrással, ez a kötél tehát a 4601 vtsz. szerinti fonásanyagokhoz hasonlatos (lásd a 4601 vámtarifaszámhoz tartozó HRM (A) (2) (b) pontját) és fonásra alkalmas állapotban van, ezért a 46. árucsoporthoz tartozó Megjegyzések 1. pontja értelmében „fonásanyag”. 2. Az egyetlen sodort szál (láncfonal), amely növényi eredetű természetes textilrost sodrásával készült, növényi anyagból van előállítva. A rostokat sodrással fogják össze (lásd a XI. áruosztályhoz tartozó HRM (I) (B) (1) (i) (a) pontját). E „sodrott fonalat” az 5607 vtsz. szerinti „zsinegnek” kell tekinteni a XI. áruosztályhoz tartozó Megjegyzések 3. A) e) pontja értelmében, mivel ez az egyszeres sodrású fonal több mint 20 000 decitex finomságú (a fonal és a zsinég közötti különbséget lásd a XI. áruosztályhoz tartozó HRM (I) (B) (2) pontja I. táblázatában (más növényi rostok típusa), az 5308 vámtarifaszámhoz tartozó HRM (A) pontjának második bekezdésében és az 5607 vámtarifaszámhoz tartozó HRM (1) pontjának első bekezdésében). 3. A 40. árucsoportba tartozó habosítottgumi alátét nem határozza meg az árucikk lényeges jellemzőjét a Kombinált Nomenklátúra értelmezésére vonatkozó általános szabályok 3. b) pontja értelmében, mivel a termék alatt található, így nem látható, amikor a termék a földön fekszik. Az alátétnek az a szerepe, hogy az árucikket merevebbé tegye és csúszásgátló tulajdonságokkal ruhazza fel.

(1)	(2)	(3)
		<p>Az árucikket fonathoz hasonló fonásanyagból készült termékként kell besorolni, mivel a növényi eredetű szálak összesodrásával készül – a 4601 vtsz. szerinti fonásanyagának minősülő – vetülékfonal határozza meg az árucikk lényeges jellemzőjét a Kombinált Nomenklatúra értelmezésére vonatkozó általános szabályok 3. b) pontja értelmében. Az egyszeres sodrású lánCFonalaknál sokkal nagyobb mennyiségben vannak jelen a több szálból sodort fonalak, és nekik köszönhető a termék sajátos kinézete.</p> <p>Ezért az árucikk nem sorolható be az 57. árucsoport szerinti textil padlóborítók közé – az 57. árucsoport 1. megjegyzése értelmében –, mivel az árucikk járófelülete nem textiltől, hanem a 4601 vámtarifaszám szerinti fonásanyagokhoz hasonló anyagokból áll.</p>

(*) A kép csupán tájékoztató jellegű.

648 A

648 B

A BIZOTTSÁG 199/2009/EK RENDELETE

(2009. március 13.)

a 2160/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletről eltérve a brojlercsirke- és pulykaállományokból származó, kis mennyiségű friss hússal való közvetlen ellátásra vonatkozó átmeneti intézkedés megállapításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a szalmonella és egyéb meghatározott, élelmiszerből származó zoonózis-kórokozók ellenőrzéséről szóló, 2003. november 17-i 2160/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 13. cikkére,

mivel:

- (1) A 2160/2003/EK rendelet célja, hogy megfelelő és hatékony intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy a termelés, a feldolgozás és a forgalmazás valamennyi lényeges szintjén, különösen az elsődleges termelés szintjén kimutassák és ellenőrizzék a szalmonellát és más zoonózis-kórokozókat, ezáltal csökkentsék gyakoriságukat és a közegészségre gyakorolt kockázatukat.
- (2) A 2160/2003/EK rendelet nem vonatkozik a magáncélú elsődleges termelésre, illetve azon kis mennyiségű elsődleges termékek előállítására, amelyekkel a termelő közvetlenül a végső fogyasztókat vagy azokat a helyi kiskereskedelmi egységeket látja el, amelyek közvetlenül látják el a fogyasztókat elsődleges termékekkel. Az említett rendelet értelmében ezen közvetlen ellátásra nemzeti szabályozást kell alkalmazni, melynek biztosítania kell a 2160/2003/EK rendelet céljainak megvalósulását.
- (3) A 2160/2003/EK rendelet közösségi célkitűzés létrehozását írja elő annak érdekében, hogy az elsődleges termelés szintjén csökkentsék a brojlercsirkekben és pulykákban előforduló, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípusok gyakoriságát. Arról is rendelkezik, hogy a közösségi célkitűzéseknek tartalmazniuk kell a célkitűzés elérésének ellenőrzéséhez szükséges vizsgálati programok meghatározását.
- (4) A 646/2007/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ az elsődleges termelés szintjén a brojlercsirkekben előforduló egyes *Salmonella*-törzsek gyakoriságának csökkentésére irányuló közösségi célkitűzés tekintetében rendelkezik a 2160/2003/EK rendelet végrehajtásáról. Tartalmazza továbbá a közösségi célkitűzés elérésének ellenőrzéséhez szükséges vizsgálati programok meghatározását is. Ez a vizsgálati program 2009. január 1-jétől alkalmazandó.

- (5) Az 584/2008/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ az elsődleges termelés szintjén a pulykákban előforduló egyes *Salmonella*-törzsek gyakoriságának csökkentésére irányuló közösségi célkitűzés tekintetében rendelkezik a 2160/2003/EK rendelet végrehajtásáról. Tartalmazza továbbá a közösségi célkitűzés elérésének ellenőrzéséhez szükséges vizsgálati programok meghatározását is. Ez a vizsgálati program 2010. január 1-jétől alkalmazandó.
- (6) A 2160/2003/EK rendelet az elsődleges termelés egyes részére nem vonatkozik. Vonatkozik azonban a brojlercsirke- és pulykaállományokra, amennyiben a termelő az ezen állományokból származó friss húst kis mennyiségben, közvetlenül szándékozik eljuttatni a végső fogyasztókhoz, vagy olyan helyi kiskereskedelmi egységekhez, melyek a friss hússal közvetlenül látják el a végfelhasználókat. A 646/2007/EK és az 584/2008/EK rendeletben meghatározott vizsgálati programok értelmében ezen szárnyasokat vágás előtt kötelező megvizsgálni.
- (7) Ezen brojlercsirke- és pulykaállományok vizsgálata a kis állatállománnyal rendelkező termelőknek a gyakorlatban nehézséget jelenthet, mivel ehhez a vágást megelőzően folyamatos vizsgálatra lenne szükség. Előfordulhat, hogy az értékesítést fel kell függeszteni, mivel a vizsgálati eredményeket már a vágás előtt ismerni kell.
- (8) Annak érdekében, hogy ezen állományok kötelező folyamatos vizsgálatától való eltérés ne növelje a közegészségügyi kockázatot, a tagállamoknak nemzeti szabályozást kell hozniuk a friss hússal való, termelő általi ellátás tekintetében, hogy a 2160/2003/EK rendelet célkitűzései megvalósuljanak.
- (9) Ezért átmeneti intézkedésként ki kell zárni a 2160/2003/EK rendelet hatálya alól azon brojlercsirke- és pulykaállományokat, amelyek termelői az állományból származó, kis mennyiségű friss hússal közvetlenül látják el a végső fogyasztókat vagy az olyan helyi kiskereskedelmi egységeket, melyek a friss hússal közvetlenül látják a végső fogyasztókat.
- (10) Az ilyen ellátás a téli időszakban ritkán fordul elő, így az átmeneti intézkedéseket 2009 tavaszától kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 325., 2003.12.12., 1. o.⁽²⁾ HL L 151., 2007.6.13., 21. o.⁽³⁾ HL L 162., 2008.6.21. 3. o.

(11) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

b) a végső fogyasztókat friss hússal közvetlenül ellátó, helyi kiskereskedelmi egységeket.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A 2160/2003/EK rendelet 1. cikke (2) bekezdésétől eltérve a rendelet nem vonatkozik azon brojlercsirke- és pulykaállományokra, amelyek termelői az állományból származó, a 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ I. mellékletének 1.10. pontjában meghatározott friss hússal csak kis mennyiségben látják el:

(2) A tagállamok a 2160/2003/EK rendelet célkitűzéseinek elérése érdekében nemzetileg szabályozzák a friss hússal való, termelő általi ellátást, amelyet az első bekezdés említ.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

a) a végső fogyasztókat; vagy

Rendelkezéseit három évig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. március 13-án.

a Bizottság részéről
Androulla VASSILIOU
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 139., 2004.4.30., 55. o.

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/12/EK IRÁNYELVE

(2009. március 11.)

a repülőtéri díjakról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A repülőterek fő feladata és kereskedelmi tevékenysége a légi járművek – valamint az utasok és az áruk – kiszolgálása és kezelése a leszállástól a felszállásig, lehetővé téve a légi fuvarozók számára, hogy légiközlekedési szolgáltatásokat biztosítsanak. E célból a repülőterek a légi járművek üzemeltetéséhez, illetve az utasok és az áruk irányításához kapcsolódó számos létesítményt és szolgáltatást biztosítanak, amelyek költségeit általában repülőtéri díjakon keresztül fedezik. A felszámított díj ellenében létesítményeket és szolgáltatásokat biztosító repülőtér-irányító szervezeteknek törekedniük kell arra, hogy költséghatékonysági alapon működjenek.
- (2) A repülőtéri díjak alapvető összetevőinek és kialakításuk módjának szabályozására egységes keretet kell létrehozni, mivel annak hiányában a repülőtér-irányító szervezetek

és a repülőterek használói közötti kapcsolatra vonatkozó alapvető követelmények betartása nem biztosított. E keret nem zárja ki annak lehetőségét, hogy egy tagállam meghatározza, hogy lehet-e, és amennyiben igen, milyen mértékben lehet figyelembe venni a repülőterek kereskedelmi tevékenységeiből származó bevételeket a repülőtéri díjak megállapítása során.

- (3) Ezt az irányelvet, mivel a kis repülőterek irányítása és finanszírozása nem igényli közösségi keretrendszer alkalmazását, a Közösségben található, bizonyos minimális méretet meghaladó repülőterekre kell alkalmazni.
- (4) Továbbá olyan tagállamban, ahol egyetlen repülőtér sem éri el az ezen irányelv alkalmazásához szükséges minimális méretet, a legnagyobb utasforgalommal rendelkező repülőtér a tagállamba való belépés tekintetében olyan privilegizált helyzetben van, hogy ezen irányelvet alkalmazni kell e repülőtér vonatkozásában, a repülőtér-irányító szerv és a repülőtér használói közötti kapcsolat bizonyos alapelvei tiszteletben tartásának garانتálása érdekében, különös tekintettel a díjak átláthatóságára és a repülőtér használói közötti megkülönböztetésmentesítésre.
- (5) A területi kohézió előmozdítása érdekében a tagállamok részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy adott repülőtér-hálózatra vonatkozóan közös díjazási rendszert alkalmazzanak. Az ilyen hálózatokba tartozó repülőterek közötti gazdasági transzfereknek meg kell felelniük a közösségi jognak.
- (6) A tagállamok forgalommegosztás céljából a repülőtér-irányító szervezetek számára megengedhetik, hogy az ugyanazon várost vagy agglomerációt kiszolgáló repülőterekre egységes és átlátható díjszabási rendszert alkalmazzanak. Az e repülőterek közötti gazdasági transzfereknek meg kell felelniük a közösségi jognak.

⁽¹⁾ HL C 10., 2008.1.15., 35. o.

⁽²⁾ HL C 305., 2007.12.15., 11. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. január 15-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2008. június 23-i közös álláspontja (HL C 254. E, 2008.10.7., 18. o.) és az Európai Parlament 2008. október 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2009. február 19-i határozata.

- (7) Új útvonalak létrehozására irányuló ösztönzők – többek között például a hátrányos helyzetű és a legkülső régiók fejlesztésének előmozdítása céljából – csak a közösségi joggal összhangban nyújthatók.

- (8) A léginavigációs szolgáltatások tekintetében a díjak beszedésének, valamint a földi kiszolgálásnak a kérdésével a léginavigációs szolgálatok közös díjszámítási rendszerének létrehozásáról szóló, 2006. december 6-i 1794/2006/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ és a közösségi repülőterek földi kiszolgálási piacára való bejutásról szóló, 1996. október 15-i 96/67/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ már foglalkozott. A fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgásképességű utasoknak nyújtott segítség finanszírozására beszedett díjakra a légi járműveken utazó fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgásképességű személyek jogairól szóló, 2006. július 5-i 1107/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ szabályai vonatkoznak.
- (9) A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet tanácsa (ICAO-tanács) 2004-ben olyan politikákat fogadott el a repülőtéren díjakra vonatkozóan, amelyekben szerepel többek között a költségárányosság és a megkülönböztetés tilalmának az elve, és amelyek a repülőterek gazdasági szabályozását illetően önálló mechanizmust tartalmaznak.
- (10) Az ICAO-tanács szerint a repülőtéren díj olyan járulék, amelyet kifejezetten a polgári légi közlekedési létesítmények és szolgáltatások biztosítása költségeinek fedezésére hoztak létre és alkalmaznak, az adó pedig olyan járulék, amelynek célja olyan állami és helyi költségvetési bevételek képzése, amelyeket általában nem fordítanak egészében vagy költségalapon a polgári légi közlekedésre.
- (11) A repülőtéren díjaknak megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük. A repülőtér-irányító szervezetek és a repülőterek használói közötti rendszeres konzultáció céljára kötelező eljárást kell kialakítani, lehetőséget biztosítva bármely fél számára, hogy független felügyeleti hatósághoz forduljon, amennyiben a repülőtér használói valamely, a repülőtéren díjakra vagy a díjszabási rendszer módosítására vonatkozó határozattal szemben kifogást emelnek.
- (12) A pártatlan határozatok és ezen irányelv helyes és hatékony alkalmazásának biztosítása céljából minden tagállamban független felügyeleti hatóságot kell létrehozni. A hatóságnak a feladatai ellátásához szükséges minden erőforrással rendelkeznie kell a személyi állomány, a szakértelem és a pénzügyi eszközök tekintetében.
- (13) A repülőtér használói számára alapvető fontosságú, hogy rendszeres tájékoztatást kapjanak a repülőtér-irányító szervezettől a repülőtéren díjak kiszámítási módjáról és alapjáról. Az ilyen átláthatóság révén a légi fuvarozók bepillantást nyerhetnek a repülőteret érintő költségekbe és a repülőterek beruházásainak eredményességébe. Ahhoz, hogy a repülőtér-irányító szervezetek megfelelően fel tudják mérni a jövőbeli beruházásokkal szembeni követelményeket, a repülőterek használói számára elő kell írni, hogy kellő időben megosszák a repülőtér-irányító szervezetekkel működési előrejelzéseiket, fejlesztési projektjeiket, valamint konkrét igényeiket és javaslatokat.
- (14) A repülőtér-irányító szervezeteknek tájékoztatniuk kell a repülőtér használóit a főbb infrastrukturális projektekről, mivel ezek jelentős hatást gyakorolnak a repülőtéren díjak rendszerére vagy mértékére. Az ilyen információkat azért kell biztosítani, hogy figyelemmel kísérhetőek legyenek az infrastrukturális költségek, és hogy az érintett repülőtereken megfelelő és költséghatékony létesítményeket lehessen működtetni.
- (15) A repülőtér-irányító szervezetek számára lehetővé kell tenni, hogy az infrastruktúrájának és/vagy a szolgáltatás szintjének megfelelő repülőtéren díjakat alkalmazzanak, mivel a légi fuvarozóknak jogos érdeke olyan szolgáltatásokat igényelni a repülőtér-irányító szervezetektől, amelyek ára összhangban áll azok minőségével. Ugyanakkor az ilyen megkülönböztetett infrastruktúra- vagy szolgáltatáshoz való hozzáférés lehetőségét megkülönböztetés nélkül fenn kell tartani minden olyan légi fuvarozó számára, amely élni kíván vele. Amennyiben a kereslet meghaladja a kínálat mértékét, a hozzáférést a repülőtér-irányító szervezet által kialakított objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján kell meghatározni. A repülőtéren díjak differenciálásának átláthatónak, objektívnak és világos kritériumokon alapulónak kell lennie.
- (16) A repülőterek használói számára lehetővé kell tenni, hogy megállapodást kössenek a repülőtér-irányító szervezettel a repülőtéren díjak fejében biztosított szolgáltatás minőségéről. A repülőtéren díjak ellenében nyújtott szolgáltatás minőségére vonatkozó tárgyalások a rendszeres konzultáció részét képezhetik.
- (17) A repülőtéren beruházások előfinanszírozása terén más rendszer működik a különböző tagállamokban. Azokban a tagállamokban, ahol előfordul előfinanszírozás, a tagállamoknak vagy repülőtér-irányító szervezeteknek az ICAO-politikákat kell követniük vagy saját biztosítékokat kell meghatározniuk.
- (18) Ez az irányelv nem sérti a Szerződést, és különösen annak 81. és 89. cikkét.
- (19) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a közösségi repülőtereken a repülőtéren díjak felszámítására vonatkozó közös alapelvek meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mivel a repülőtéren díjrendszernek az egész Közösségben egységes módon történő kialakítása nemzeti szinten nem lehetséges, és ezért az terjedelme és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ HL L 341., 2006.12.7., 3. o.

⁽²⁾ HL L 272., 1996.10.25., 36. o.

⁽³⁾ HL L 204., 2006.7.26., 1. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

(1) Ezen irányelv közös alapelveket határoz meg a repülőtéri díjak közösségi repülőtereken történő felszámítására vonatkozóan.

(2) Ezt az irányelvet kell alkalmazni minden, a Szerződés területi hatálya alá tartozó és a kereskedelmi forgalom számára nyitott olyan repülőterre, amelynek éves utasforgalma az ötmillió főt meghaladja, valamint minden tagállamban a legnagyobb utasforgalmat bonyolító repülőterre.

(3) A tagállamok jegyzéket tesznek közzé a területükön található, az irányelv hatálya alá tartozó repülőterekről. A jegyzéket a Bizottság (Eurostat) adatai alapján állítják össze, és évente frissítik.

(4) Ez az irányelv az 1794/2006/EK rendelettel összhangban nem alkalmazandó az útvonalszolgáltatást és a terminál léginavigációs szolgáltatásaiért járó díjazásra, sem a 96/67/EK irányelv mellékletében említett földi kiszolgálásért járó díjazásra, sem pedig az 1107/2006/EK rendeletben említett, fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgóképességű személyek támogatásának finanszírozására felszámított díjakra.

(5) Ez az irányelv nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy olyan kiegészítő szabályozó intézkedéseket alkalmazzanak, amelyek nem összeegyeztethetetlenek ezen irányelvvvel vagy a közösségi jog egyéb, a területén elhelyezkedő bármely repülőtér-irányító szervezetre vonatkozó rendelkezéseivel. Ide tartozhatnak a gazdasági felügyeleti intézkedések, mint például a díjszabási rendszerek és/vagy díjak szintjének jóváhagyása, ideértve az ösztönzőkön alapuló díjszabási módszereket vagy az ármaximálási szabályozást.

2. cikk

Fogalm meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „repülőtér”: minden olyan terület, amelyet kifejezetten repülőgépek leszállásához, felszállásához és földi mozgásához alakítottak ki, beleértve azon kapcsolódó létesítményeket, amelyekre a fenti műveletek esetében a repülőgépek forgalma és kiszolgálása során szükség lehet, valamint a kereskedelmi légi közlekedés kiszolgálásához szükséges létesítményeket is;
2. „repülőtér-irányító szervezet”: az a testület, amelynek a nemzeti jogszabályok, szabályzatok vagy szerződések értelmében a feladata esettől függően kizárólag, vagy más tevé-

kenységekkel összefüggésben, a repülőterek vagy repülőtér-hálózatok infrastruktúrájának igazgatása és kezelése, valamint az adott repülőtereken vagy repülőtér-hálózatban jelen lévő különböző szereplők tevékenységének összehangolása és ellenőrzése;

3. „a repülőtér használója”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely utasokat, postai küldeményeket és/vagy árut szállít légi úton az adott repülőterre, vagy az adott repülőtérrel;
4. „repülőtéri díj”: a repülőtér-irányító szervezet javára beszedett és a repülőtér használói által a kizárólag a repülőtér-irányító szervezet által szolgáltatott, a légi jármű leszállásához, felszállásához, világításához és parkolásához, valamint az utasok és a rakomány kezeléséhez kapcsolódó létesítmények és szolgáltatások igénybevételéért fizetett járulék;
5. „repülőtér-hálózat”: egy tagállam által ilyenként megfelelően kijelölt repülőterek csoportja, amelyet egyazon repülőtér-irányító szervezet működtet.

3. cikk

A megkülönböztetés tilalma

A tagállamok biztosítják, hogy – a közösségi joggal összhangban – a repülőtéri díjak ne tegyenek különbséget a repülőtér használói között. Ez nem jelenti azt, hogy a repülőtéri díjak általános és közérdekű – így például környezetvédelmi – okokból nem lehetnek eltérőek. Az ilyen eltérés megállapításakor alkalmazott kritériumoknak relevánsnak, objektíveknek és átláthatóknak kell lenniük.

4. cikk

Repülőtér-hálózat

A tagállamok a repülőtér-hálózatok repülőtér-irányító szervezetei számára engedélyezhetik olyan egységes és átlátható repülőtéri díjszabási rendszer bevezetését, amely a repülőtér-hálózat egészére kiterjed.

5. cikk

Egységes díjszabási rendszer

A tagállamok a Bizottság tájékoztatását követően és a közösségi joggal összhangban, az ugyanazon várost vagy agglomerációt kiszolgáló repülőterek repülőtér-irányító szervezetei számára megengedhetik egységes és átlátható díjszabási rendszer alkalmazását, feltéve, hogy minden egyes repülőtér teljes mértékben megfelel a 7. cikkben az átláthatóságra vonatkozóan megállapított követelményeknek.

6. cikk

Konzultáció és megoldáskeresés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a repülőtér-irányító szervezet és a repülőtér használói vagy azok képviselői, illetve társulásai közötti rendszeres konzultáció céljára kötelező eljárás jöjjön létre a repülőtéri dírendszer működéséről, a repülőtéri díjak szintjéről és adott esetben a nyújtott szolgáltatás minőségéről. Az ilyen konzultációt évente legalább egyszer meg kell tartani, kivéve, ha erről a legutóbbi konzultáció alkalmával eltérően állapodnak meg. Amennyiben a repülőtér-irányító szervezet és a repülőtér használói között többéves megállapodás van hatályban, a konzultációkra az ilyen megállapodásban foglaltak szerint kerül sor. A tagállamok fenntartják a jogot, hogy gyakoribb konzultációt kérjenek.

(2) A tagállamok biztosítják, ha lehetséges, hogy a díjrendszert vagy a repülőtéri díjak szintjét érintő változások a repülőtér-irányító szervezet és a repülőtér használói között létrejött megegyezéssel valósuljanak meg. Ennek céljából a repülőtér-irányító szervezet minden, a repülőtér dírendszerét vagy a repülőtéri díjak szintjét érintő módosításokra vonatkozó javaslatot, a javasolt változtatások indokaival együtt, azok hatálybalépése előtt legalább négy hónappal benyújt a repülőtér használóinak, kivéve, ha kivételes körülmények állnak fenn, amit a repülőtér használói felé meg kell indokolni. A repülőtér-irányító szervezet konzultációt folytat a repülőtér használóival a javasolt módosításokkal kapcsolatban, és véleményüket a végső döntéshozatal előtt tekintetbe veszi. A repülőtér-irányító szervezet a határozatát vagy ajánlását általában a hatálybalépés előtt legalább két hónappal közzéteszi. A repülőtér-irányító szervezet a repülőtér használóinak álláspontjára figyelemmel megindokolja határozatát abban az esetben, ha a javasolt változtatásokkal kapcsolatosan nem jön létre megállapodás a repülőtér-irányító szervezet és a repülőtér használói között.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben nézeteltérés merül fel a repülőtér-irányító szervezet repülőtéri díjakra vonatkozó döntésével kapcsolatban, bármely fél kérheti az 1. cikkben említett független felülvizsgáló hatóság beavatkozását, amely megvizsgálja a díjrendszert vagy a repülőtéri díjak szintjét érintő módosítások indoklását.

(4) Amennyiben a repülőtér-irányító szervezetnek a repülőtéri díjak rendszerét vagy szintjét módosító határozatát a független felülvizsgáló hatóság elé terjesztik, a módosítás addig nem léphet hatályba, amíg az említett hatóság meg nem vizsgálta az ügyet. A független felülvizsgáló hatóság, az ügyről való értesítést követő négy héten belül ideiglenes határozatot hoz a repülőtéri díjak módosításának hatálybalépéséről, kivéve, ha végleges határozat hozható ugyanezen határidőn belül.

(5) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy nem alkalmazzák a (3) és (4) bekezdést azon repülőtereket érintő díjszint vagy díjszerkezet módosításokkal kapcsolatban, amelyek esetében:

a) a nemzeti jogszabályok szerint kötelező eljárás vonatkozik a repülőtéri díjak vagy maximális szintjük független felülvizsgáló hatóság általi meghatározására vagy jóváhagyására; vagy

b) a nemzeti jogszabályok szerint kötelező eljárás vonatkozik arra, hogy a független felülvizsgáló hatóság rendszeresen vagy érdekelt felek általi felkérésekre megvizsgálja, hogy az ilyen repülőterek hatékony versenynek vannak-e kitéve. Amennyiben egy ilyen vizsgálat a hatékony verseny hiányát igazolja, a tagállam úgy határoz, hogy a repülőtéri díjakat vagy maximális szintjüket a független felülvizsgáló hatóság határozza meg vagy hagyja jóvá. Ez a határozat addig alkalmazandó, ameddig az e hatóság által végzett vizsgálat alapján szükséges.

A tagállamok által az e bekezdés céljaira alkalmazott eljárásoknak, feltételeknek és kritériumoknak relevánsnak, objektívnek, megkülönböztetésmentesnek és átláthatónak kell lenniük.

7. cikk

Átláthatóság

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden esetben, amikor a 6. cikk (1) bekezdésében említett konzultációra sor kerül, a repülőtér-irányító szervezet eljuttatja a repülőtér valamennyi használójához, vagy azok képviselőihez illetve társulásaihoz az egyes repülőtereken a repülőtér-irányító szervezet által felszámított összes díj rendszerének vagy szintjének meghatározásához alapul szolgáló összetevőkre vonatkozó információkat. Ez az információ legalább a következőket tartalmazza:

a) a felszámított repülőtéri díj ellenében nyújtott különböző szolgáltatások és infrastruktúra jegyzéke;

b) a repülőtéri díj megállapítására használt módszerek;

c) az átfogó költség szerkezet azon létesítmények és szolgáltatások tekintetében, amelyekre a repülőtéri díjak vonatkoznak;

d) a díjakból befolyt bevétel és az általuk fedezett szolgáltatások összköltsége;

e) azon létesítmények és szolgáltatások állami hatóságok általi finanszírozása, amelyekre a repülőtéri díjak vonatkoznak;

f) a repülőtér helyzetével kapcsolatos előrejelzések a díjak, a forgalomnövekedés és a javasolt beruházások tekintetében;

g) a repülőtér infrastruktúrájának és berendezésének használata egy adott időszak során; és

h) a javasolt jelentős beruházások várható következménye a repülőtér-kapacitásra gyakorolt hatásuk tekintetében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a repülőtér használói a 6. cikk (1) bekezdésében előírt valamennyi konzultáció előtt benyújtják különösen a következő információkat a repülőtér-irányító szervezetnek:

- a) a forgalomra vonatkozó előrejelzések;
- b) előrejelzések a flottájuk összetételét és tervezett használatát illetően;
- c) fejlesztési projektjeik az adott repülőtéren; és
- d) igényeik az adott repülőtéren.

(3) Az e cikk alapján átnyújtott információk a nemzeti jogra is figyelemmel bizalmas vagy gazdaságilag különleges információknak minősülnek, és ennek megfelelően kezelendők. Az értéktőzsdén jegyzett repülőtér-irányító szervezetek esetében különösen be kell tartani az értéktőzsdére vonatkozó előírásokat.

8. cikk

Új infrastruktúra

A tagállamok biztosítják, hogy a repülőtér-irányító szervezet konzultál a repülőtér használóival az új infrastrukturális projektek terveinek véglegesítése előtt.

9. cikk

Minőségi előírások

(1) A repülőtereken végzett műveletek gördülékeny és hatékony lebonyolításának biztosítása érdekében a tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a repülőtér-irányító szervezet és a repülőtér használóinak a repülőtéri képviselői vagy azok társulási tárgyalást folytathassanak a repülőtéren nyújtott szolgáltatások minőségére vonatkozó szolgáltatói megállapodás megkötése céljából. A szolgáltatás minőségére vonatkozó ilyen tárgyalásokra sor kerülhet a 6. cikk (1) bekezdésében említett konzultációk keretében.

(2) Minden ilyen szolgáltatói megállapodásban meg kell határozni a repülőtér-irányító szervezet által nyújtandó szolgáltatás szintjét, tekintettel a repülőtéri díjak tényleges rendszerét vagy szintjét és azt a szolgáltatási szintet, amelyre a repülőtér használói a repülőtéri díjak ellenében jogosultak.

10. cikk

Szolgáltatások differenciálása

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak lehetővé tételére, hogy a repülőtér-irányító szervezet bizonyos repülőtéri szolgáltatások, terminálok vagy terminálrészek minőségét és használati körét módosítsa abból a célból, hogy igény

szerinti szolgáltatásokat nyújthasson, vagy hogy egyes terminálok vagy terminálrészeket különleges használatra tarthasson fenn. A repülőtéri díjak szintje eltérő lehet az adott szolgáltatások minőségétől, felhasználásától, költségeitől vagy bármely egyéb objektív és átlátható indokolástól függően. A 3. cikk sérelme nélkül, a repülőtér-irányító szervezetek továbbra is szabadon meghatározhatják az ilyen eltérő repülőtéri díjakat.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a repülőtér bármely használója, aki/amely igénybe kívánja venni az igény szerinti szolgáltatásokat, vagy a különleges terminált vagy terminálrészt, hozzájuthasson e szolgáltatásokhoz, terminálhoz vagy terminálrészhez.

Ha több repülőtér-használó kíván igény szerinti szolgáltatásokat és/vagy a különleges terminál vagy terminálrész használatot, mint amennyit a kapacitás korlátai lehetővé tesznek, a hozzáféréstől releváns, objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján kell határozni. Ezeket a kritériumokat a repülőtér-irányító szervezet állapíthatja meg, és a tagállamok előírhatják, hogy azokat a független felügyeleti hatóság hagyja jóvá.

11. cikk

Független felügyeleti hatóság

(1) A tagállamok az ezen irányelvnek való megfelelés és legalább a 6. cikkben előírt feladatok ellátása céljából hozott intézkedések helyes alkalmazásának biztosítására egy független hatóságot jelölnek ki vagy hoznak létre nemzeti független felügyeleti hatóságként. Ez a hatóság megegyezhet a tagállam által az 1. cikk (5) bekezdésében említett kiegészítő szabályozó intézkedések alkalmazásával – azaz például a díjkiszabási rendszernek és/vagy a repülőtéri díjak szintjének jóváhagyásával – megbízott szervvel, feltéve, hogy megfelel az e cikk (3) bekezdésében előírt követelményeknek.

(2) A nemzeti jogszabályokkal összhangban, ezen irányelv nem akadályozhatja meg, hogy a független felügyeleti hatóság, saját felügyelete és teljes felelőssége mellett, ezen irányelv végrehajtását más független felügyeleti hatóságokra ruházza, feltéve, hogy a végrehajtás ugyanazon előírásoknak megfelelően történik.

(3) A tagállamok azzal szavatolják a független felügyeleti hatóság függetlenségét, hogy jogilag megkülönböztetik és működésében függetlenítik minden repülőtér-irányító szervezettől és légi fuvarozótól. Azok a tagállamok, amelyek repülőterek, repülőtér-irányító szervezetek vagy légi fuvarozók tulajdonosai, illetve repülőtér-irányító szervezetek vagy légi fuvarozók irányítási jogával bírnak, biztosítják, hogy az ilyen tulajdonjog vagy irányítási jog gyakorlásához fűződő feladatokat ne a független felügyeleti hatóság lássa el. A tagállamok biztosítják, hogy a független felügyeleti hatóság pártatlanul és átlátható módon gyakorolja hatáskörét.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal a független felügyeleti hatóság nevét és címét, ráruházott feladat- és felelősségi körét, valamint a (3) bekezdésnek való megfelelés érdekében hozott intézkedéseket.

(5) A tagállamok létrehozhatnak egy finanszírozási mechanizmust a független felügyeleti hatóság számára, amely a repülőtér használóit és a repülőtér-irányító szervezeteket terhelő díj felszámítását is magában foglalhatja.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikk (3) bekezdésében említett nézeteltéréseket illetően intézkedésekre kerül sor az alábbiak érdekében:

- a) eljárás létrehozása a repülőtér-irányító szervezet és a repülőtér használói közötti nézeteltérések rendezésére;
- b) a nézeteltérések független felügyeleti hatóság elé vitelére vonatkozó feltételek meghatározása. A hatóság elutasítja különösen az olyan panaszokat, amelyekről úgy ítéli meg, hogy nem kellően megalapozottak vagy nem fűztek hozzá megfelelő dokumentációt; valamint
- c) azon kritériumok meghatározása, amelyek alapján a nézeteltéréseket a megoldás szempontjából értékelik.

Ezeknek az eljárásoknak, feltételeknek és kritériumoknak megkülönböztetésmentesnek, átláthatónak és objektívnek kell lenniük.

(7) A repülőtéri díjak rendszerének vagy szintjének módosítására a 6. cikk szerint adott indokolás vizsgálatkor az érintett felek biztosítják a független felügyeleti hatóság számára azokat az információkat, amelyek a határozata meghozatalához szükségesek, és a felügyeleti hatóság e célból köteles konzultálni az érintett felekkel. A 6. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, végleges határozatát a lehető legrövidebb időn belül, de minden esetben az ügy beterjesztését követő négy hónapon belül kell meghoznia. Kivételes és alaposan indokolt esetekben ez az időszak két hónappal meghosszabbítható. A független felügyeleti hatóság határozatai kötelező érvényűek, a tagállamokban esetlegesen alkalmazandó parlamenti vagy bírósági felülvizsgálat sérelme nélkül.

(8) A független felügyeleti hatóság éves jelentést tesz közzé tevékenységeiről.

12. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak 2013. március 15-ig jelentést, illetve adott esetben megfelelő javaslatot nyújt be ezen irányelv felülvizsgálatára vonatkozóan, értékelve az ezen irányelv célja tekintetében elért előrehaladást.

(2) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek ezen irányelv alkalmazása során, különösen az (1) bekezdésben említett jelentéshez szükséges információgyűjtés tekintetében.

13. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2011. március 15-ig megfeleljenek. Ezekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon fő rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

15. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. március 11-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről

az elnök

A. VONDRA

A BIZOTTSÁG 2009/19/EK IRÁNYELVE

(2009. március 12.)

a gépjárművek által előidézett rádiózavarokról (elektromágneses összeférhetőségről) szóló 72/245/EGK tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása céljából történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi keretirányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 39. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

(1) A gépjárművek által előidézett rádiózavarokról (elektromágneses összeférhetőségről) szóló, 1972. június 20-i 72/245/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ egyike a gépjárművek és pótkocsijaik típusjóváhagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. február 6-i 70/156/EGK tanácsi irányelvben ⁽³⁾ meghatározott EK-típus-jóváhagyási eljárásban szereplő külön irányelveknek. Ezért a 70/156/EGK irányelv járműrendszerekre, -alkatrészekre és önálló műszaki egységekre vonatkozó rendelkezései a 72/245/EGK irányelvre is alkalmazandók.

(2) A 72/245/EGK irányelv I. mellékletének 3.2.9. pontja szerint azokhoz az alkatrészekhez, amelyeket utángyártott alkatrészként értékesítenek és gépjárművekbe való beépítésre szánnak, nincs szükség típusjóváhagyásra, ha nem függenek össze védettséggel kapcsolatos funkciókkal. 2004. december 3-án kezdődő, négyéves átmeneti időszakról is rendelkezik, mely időszak alatt egy műszaki szolgáltatnak el kell döntenie, hogy a forgalomba kerülő alkatrész összefügg-e védettséggel vagy sem, és ki kell állítania egy tanúsítványt, amelynek mintája a III. C. mellékletben látható. A tagállamoknak minden olyan esetet jelenteniük kell az Európai Bizottságnak, amelyet biztonsági okokból elutasítottak. A rendelkezés azt is előírja, hogy a Bizottság az átmeneti időszak vége előtt a követelménnyel kapcsolatosan szerzett gyakorlati tapasztalatok és a tagállamok által benyújtott jelentések alapján döntse el, hogy még mindig szükség van-e arra, hogy a megfelelőségi nyilatkozaton kívül a tanúsítványt is megköveteljék.

(3) A 72/245/EGK irányelv I. melléklete 3.2.9. pontjának megfelelően, valamint tekintettel arra, hogy a tagállamok nem jelentettek olyan esetet az Európai Bizottságnak, amelyben elutasították volna a tanúsítvány kiadását, a javaslat értelmében az utángyártott alkatrészként értékesített és gépjárművekbe történő beszerelésre szánt alkatrészek vonatkozásában, amennyiben nem függenek össze védettséggel kapcsolatos funkciókkal, meg kell szüntetni a műszaki szolgálat szerepét, és a továbbiakban nem kell az I. melléklet 3.2.9. pontja szerint előírni a III. C. mellékletben található mintának megfelelő tanúsítvány kiállítását.

(4) A 72/245/EGK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(5) Az ebben az irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a „Műszaki Bizottság – Gépjárművek” elnevezésű bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 72/245/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A mellékletek jegyzékében el kell hagyni a III.C. mellékletre történő alábbi hivatkozást:

„III.C. MELLÉKLET Tanúsítvány, tekintettel az I. melléklet 3.2.9. pontjára”

2. Az I. melléklet 3.2.9. pontjának második albekezdését el kell hagyni.

3. A III.C. mellékletet el kell hagyni.

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2009. október 1-jéig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 263., 2007.10.9., 1. o.

⁽²⁾ HL L 152., 1972.7.6., 15. o.

⁽³⁾ HL L 42., 1970.2.23., 1. o.

A rendelkezéseket 2009. október 2-től kell alkalmazni.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjeleníteniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

Kelt Brüsszelben, 2009. március 12-én.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

a Bizottság részéről

Günter VERHEUGEN

alelnök

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a 2535/2001/EK rendelettel megnyitott egyes vámkontingensek keretében 2008 novemberében benyújtott, egyes baromfihús-ágazati termékekre vonatkozó behozataliengedély-kérelmek elfogadhatósága mértékének meghatározásáról szóló, 2008. december 9-i 1224/2008/EK bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 331., 2008. december 10.)

A címlapon, a tartalomjegyzékben és az 5. oldalon, a rendelet címében:

a következő szövegrész: „a 2535/2001/EK rendelettel megnyitott egyes vámkontingensek keretében 2008 novemberében benyújtott, egyes baromfihús-ágazati termékekre vonatkozó behozataliengedély-kérelmek elfogadhatósága mértékének meghatározásáról”

helyesen: „a 2535/2001/EK rendelettel megnyitott egyes vámkontingensek keretében 2008 novemberében benyújtott, egyes tejtermékekre vonatkozó behozataliengedély-kérelmek elfogadhatósága mértékének meghatározásáról”.
